

at den nuværende Regering vil kunne fralægge sig Ansvar for Sagens Forløb. Det er heller ikke for at rette Bebrejdelse til nogen Side, jeg fremdrager denne Sag, men udelukkende for at faa et gunstigt Resultat. Ærede Medlemmer vil erindre, at vi under 12. Marts 1918 fik den første Lov om Understøttelse til ubemidlede, arbejdsløse Fiskere. Denne Lov blev gjort gældende ogsaa for Færøerne, og som bekendt gik den ud paa, at ubemidlede arbejdsløse Fiskere i Maanederne December 1917 og Januar, Februar og Marts 1918 kunde faa en nærmere bestemt Understøttelse af Statskassen, naar de opfyldte Lovens Betingelser. De færøske Fiskere er saa godt som alle ubemidlede i den Forstand, at de opfylder Lovens Krav paa dette Punkt, og i den paagældende Tid var de saa godt som helt arbejdsløse. Den haarde Vinter og Krigsforholdene udelukkede dem saa godt som fuldstændigt fra Fiskeriet. Man glædede sig derfor over Lovens Fremkomst, og ca. 3 000 færøske Fiskere indgav Andragende om at faa Del i de Goder, Loven stillede i Udsigt. Forskellige Forhold, som Færingerne i hvert Fald ikke kan gøres ansvarlige for, bevirkede imidlertid, at Lovens Gennemførelse for Færøernes Vedkommende trak i Langdrag.

Da der i Efteraaret 1919 ikke var truffet nogen Afgørelse, omtalte jeg Sagen fra dette Sted. Den daværende Justitsminister, det ærede Medlem Hr. Zahle, svarede mig og bad mig blandt andet hils Færingerne og sige, at de nok skulde blive behandlet som Fiskerne hernede, og Fiskerne hernede havde allerede i Maj og Juni 1918 faaet udbetalt betydelige Understøttelser af Statskassen ifølge den omtalte Lov. Efter at jeg hjemme paa Færøerne havde offentliggjort mine Udtalelser om Sagen og Justitsministerens Svar til mig, ventede Fiskerne atter med Taalmodighed. I Løbet af Vinteren 1919—20 kom der heller ingen Afgørelse, og ud paa Foraaret benyttede jeg atter Lejligheden til her fra Talerstolen at minde om Sagen, efter at jeg i Forvejen skriftligt havde henvendt mig til Justitsministeriet en eller to Gange; først i Efteraaret 1920 kom Afgørelsen, i alt Fald en foreløbig Afgørelse, og den var en meget stor Skuffelse for Fiskerne. Kun en ringe Del af Andragerne fik

Understøttelse, og den Understøttelse, der ydedes, var i de fleste Tilfælde latterlig ringe. Afgørelsen var kun egnet til at vække Harme blandt Fiskerne, og den vakte ogsaa Harme.

Jeg mener ikke, at de færøske Fiskere i denne Sag er behandlet som Fiskerne hernede. Loven kunde være til megen Gavn ogsaa for os deroppe, hvis den blev fortolket elskværdigt; men saaledes som den er fortolket og gennemført, maa jeg give Fiskerne Ret i, at den har gjort mere Skade end Gavn. Der er tillagt de færøske Fiskere — og der er her Tale om over 3 000 Andragere — et Beløb af ca. 26 000 Kr., og nogle af Portionerne eller mange var, saa vidt jeg husker, under 20 Kr. i alt for 4 Maanedere. Det undrer mig ikke, at flere af Ansøgerne har tilbagesendt den dem tillagte Understøttelse. Jeg synes, det er min Pligt som færøsk Rigsdagsmand at gøre opmærksom paa, at de færøske Fiskere betragtede Loven af 12. Marts 1918 som et Løfte og nu ser saaledes paa det, at Løftet ikke er blevet holdt. Jeg har ikke haft Lejlighed til at omtale denne Sag her siden den nuværende Regerings Tiltrædelse. Nu gør jeg det. Jeg opfylder derved en Pligt overfor de færøske Fiskere og en Pligt overfor dette høje Ting, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem. Jeg beder den højtærede Justitsminister om at skænke denne Sag Opmærksomhed. Der maa kunne findes en Udvej. De færøske Fiskere føler sig brøstholdne, og jeg maa sige, at saaledes som Sagen ligger — og jeg har fulgt den nogenlunde nøje hele Tiden — synes jeg, Fiskerne har Ret.

Jeg spørger nu, om Sagen ikke kan bringes ind i et heldigere Spor, og jeg vil indtil videre haabe, at det kan lade sig gøre. Jeg ved dog af Erfaring fra min Rigsdagsvirksomhed og paa anden Maade, at Regering og Rigsdag ikke plejer at se smaat paa Tingene, naar det drejer sig om Færøerne. Jeg haaber, at den nuværende højtærede Justitsminister vil kunne udvirke, at den tidligere Justitsministers Løfte til de færøske Fiskere om, at de ikke skal blive behandlet ringere end Fiskerne hernede, bliver indfriet; og jeg kan ikke tænke mig andet end, at den højtærede Minister i sit Arbejde i saa Henseende vil kunne paaregne Støtte fra alle Sider her i Salen. Man plejer dog fra